

10

1 10

обвисналъ се белей. Чохяний черъ контоша,
 съ личина общитъ, обтяга се о кръста.
 Разчесана на пътъ, коса дели се гъста
 надъ белите лица, като на вранъ крило,
 отсянка хвърлила надъ бялото чело,
 едвамъ пристегната съ ~~кърта~~ липисканска.
 Отъ ведри образи вей свежина балканска
спокойна, охолна и милва и ласкай.

10 + тамия

А въ тъмните очи, каточе въ някой край
 вълшебенъ, погледи преплитатъ се замайни,
 и сякашъ искатъ те да изповядатъ тайни,
 въ душевни гълбини закрити отъ света, —
 тяхъ негли някому румяните уста
 би подзагатнали съ усмивка мимолетна,
 но никога и съ речъ... По равнината цветна
 са гонятъ надалечъ разтирени деца.

Какъ греятъ пълните божурени лица!
 Подхвърлятъ тукъ, а тамъ подлавятъ викомъ топка;
 на изпреварване прескачатъ татъкъ копка —
 тезъ съ барабаръ нозе, онъ съ ~~дирени~~ бягъ;
 хе татъкъ пъкъ едно, подхвърлило калпакъ,
 огъва се, ръце подйело да го хване —
 придява друго вмигъ, презъ рамо го прехване,
 отритне го и съ смяхъ отбягва на страни...

III и ПТ
А натаъ

10

Ей върволицата полека стръмнини
 подейма — дето сж, на върхътъ, и граждани
 и селени съ зори на празникъ насъбрани.

Отколя някога на Света Петка храмъ
 било на тоя връхъ. И пазяло се тамъ ✓
 отъ нейната ръка ужъ прешленъ чудотворенъ,
 увитъ во платънце чохяно и затворенъ
 въ кутийка сребърна. Днесъ зарадъ тоя храмъ,
 въ селата околни и въ Каменградъ, едвамъ
 у стари хора е запазенъ тъменъ споменъ...
 Отъ кържалиите подпаленъ, вероломенъ
 пожаръ следите му свети е изличилъ,

10, 15